

Az én asztalom - Callas

2009 május 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szokásom szerint emléktolulással kezdem. Az ember bizonyos korban már nem csupán a véredények, hanem az emlékek todulása ellen sem nagyon képes védekezni. Különösen, ha ez utóbbi ellen nem is akar igazán, hiszen íróember mit is kezdene a feltartóztathatatlan emlékek tülekedése nélkül?

Egyszóval azt akarom elmondani, hogy az én ifjúságom java része az Operaház körül zajlott. Nem mintha itt laktam volna, akkor még apámnál a Rózsadombon, de az Opera és környéke központi helyet foglalt el az életemben. Egyfelől a balettkar tipegő tündérei közül legyeskedve, majd nagy szerelembe bonyolódva az akkori idők egyik legnagyobb csillagával. Másfelől a zene bűvöletében, szinte naponta fent kuksolva a harmadik emeleti, az ötvenes években fillérékért kapható kakasúln. Mintha tudtam volna, nem tart soká (1951: kitelepítés Budapestről), habzsoltam az operai estéket, gyakran az akkor még szintén útkereső Mensáros László barátommal, a terror egyre fenyegetőbb viharfelhői elől a zene érintetlen birodalmába menekülve. Utána az Adlon (azóta Trojka és már ki tudja, mi minden) meghitt, füstös barlangjában egy rettegve röhögő kompániához verődve. Ahogy évtizedekkel később írtam egy versemben, halála után Mensárosnak ajánlva: „Ezek a mi csobogó emlékezéseink / a gyönyörű dilúviumról / internálások és razziák között... / ó, éjféle Nap fekete ragyogása / a fenyegetettség morfiummámorában!”

Nekem A csodálatos mandarin alakja ma is Lakatos Gabriellát jelenti, a Don Carlos Fülöp királyaként Székely Mihályt hallom, Don Giovanni pedig azonos Svéd Sándorral. Nem véletlen nevek ezek, a totális jelenlét és szerepazonosulás óriásai. Akárcsak a számomra mindörökké legnagyobb operacsillag, Maria Callas. Minden egyes hangjában ott lüktetett egy teljes élet. A sejtjeiből zsigerelte ki léte és lénye minden tartalmát ahhoz a szerephez, amit éppen alakított és énekelt. Nem volt egyetlen atomnyi energiája, amit visszatartott volna, hogy bölcsen gazdálkodjon vele a jövőre: mindig mindent kiadott magából. Ezért volt ellenállhatatlan, ezért ríjtette meg közönségét, mint azóta soha senki, mert ez a szinte elviselhetetlen árama a gyönyörű szenvedélynek átjárta azt is, aki hallgatta. Igaz, elégette magát. Boldogtalanul halt meg, egyetlen ép idegszála sem maradt. Ez természetesen nem kötelező, van művészet e nélkül is. De lenyűgözőbb önmegsemmisítés nem létezik.

A sors iróniája, hogy róla, aki kegyetlen fogyókúrákkal formálta meg diva korára alakját, a pesti Operaház tőrszomszédságában elneveztek egy vadonatúj éttermet. A Callas gyönyörű. A legjobb minőség jellemzi, minden eleme ki van találva. Nagyon érdekes az ellentét és remekül hat a következetes stílusban tartott art déco berendezés hűvös eleganciája és a szép régi, századfordulós épület pompásan díszített, aranyozott keresztboltozata között. (Szeretném tisztázni, hogy a „századforduló” jellegmeghatározó, foglalt kifejezés egy bizonyos korszakra. A hét évvel ezelőtti esemény maradjon ezredforduló.)

Az étlap beláthatatlanul gazdag és sokrétű. Bagettek is kaphatók és sült krumplik (csak úgy) salátával. A levesek közül kiemelném a vöröslencselevest (bárány cous-cous) és a homárlevest. Ez utóbbi az én praxisomban a legjobb, amit eddig itthon ettem. A klasszikus magyar ételek mellett sok a franciás, és óriási a japán választék, sushik végtelen sora, külön csoportban a kézi tekerceselés változat. Párommal a levesek után (e téren nem vagyunk hajlandók csatlakozni Európához) „Cold and fine” valamint „Warm and fine” előétel-tálakat rendeltünk. Az előbbi: kacsamáj-nyúlgerinc terrine, füstölt kacsamell, ráksaláta, serrano sonka - az utóbbi: báránygerinc libamáj glace-szal, pácolt lazac, angolos kacsamell, enoke gomba, avokádós sushi. Nem csak dekoratív, hanem mesteri ízkompozíciók.

A Callas az Opera szépülő, díszburkolatos környezetének méltó része. Minden hibátlanul látszik - csupán Maria Callasra nem emlékeztek semmi. Valami motívum, emlék, relikvia. Hiányzik.

Görgey Gábor, nol.hu, magarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
